

На початку XXI століття віруси вийшли на позиції лідерів серед інфекційних агентів, що спричиняють масові захворювання кишково-шлункового тракту у людей всіх вікових груп.

Серед етіологічних збудників гострого гастроентериту, особливо у дітей, основне значення мають норо- та ротавіруси. За даними ВООЗ вони спричиняють до 90% спалахів гострих гастроентеритів у різних країнах світу. Спочатку норовіруси і ротавіруси взагалі не розрізняли і всім ставили діагноз - ротавірусна інфекція, тим більше, що прояви обох вірусних інфекцій схожі. Виявлення норо- та рота вірусів у дітей, госпіталізованих з гострими гастроентеритами, в окремих країнах Європи сягає 48%.

Джерелом інфекції є тільки людина, хвора на маніфестну форму або вірусоносій.

Інкубаційний період триває від 12 годин до 7 діб (частіше 1-2 доби). Хворий виділяє збудник у навколишнє середовище до 3 тижнів (частіше 5-6 днів хвороби). Особи без клінічних проявів можуть виділяти збудник від 20 днів до декількох місяців.

Основним механізмом передачі інфекції є фекально - оральний, що реалізується наступними шляхами:

- харчовий, тобто людина може заразитися, наприклад, вживши в їжу немиті фрукти або овочі;

Кишкові інфекції вірусної етіології

Написав Administrator

Середа, 29 червня 2016, 12:35 -

- водний, коли людина може захворіти, випивши рідину, що містить вірус (не доброякісну питну воду, воду відкритих водойм при купанні);

- контактно-побутовий, коли вірус потрапляє в організм через немиті руки, предмети побуту, посуд і т.д. Найчастіше передача вірусу відбувається від хворої людини через предмети побуту здоровій людині.

Люди, інфіковані вірусом, здатні заразити оточуючих під час розпалу захворювання і протягом наступних 48 годин.

Симптоми норо- та ротавірусної інфекції

Перші симптоми захворювання з'являються через 24-48 год. після інфікування. Це може бути одноразова, але частіше багаторазова блювота, пронос, сильна нудота, підвищення температури. Норовірус найчастіше крім діареї і сильної блювоти викликає головну біль та озноб. Порушення з боку травної системи можуть супроводжуватися м'язовими болями і слабкістю. Після хвороби організм виробляє імунітет до вірусів, але на дуже короткий період, близько 8 тижнів. Після цього терміну людина може знову заразитися норо- та ротавірусною інфекцією і захворіти.

Діагностика норо- та ротавірусної інфекції

Для встановлення діагнозу використовують швидкі тести-системи (СІТО) для якісного виявлення рота вірусів, аденовірусів, астровірусів та норовірусів.

Лікування норо- та ротавірусної інфекції залежить від особливостей протікання захворювання, і, в основному, включає в себе заповнення в організмі води і електролітів. Для цього рекомендується часте дробне пиття розчинів, відновлюють водно-мінеральний обмін.

Профілактика норо- та ротавірусної інфекції

Незважаючи на високу контагіозність, стійкість і тривале збереження життєздатності вірусів на контамінованих предметах у зовнішньому середовищі, заходи профілактики елементарні. Як і при будь-кишкової інфекції, щоб не захворіти, слід виконувати такі правила:

- дотримання особистої гігієни (ретельне миття рук перед їжею і приготуванням їжі, після туалету, після повернення з вулиці, змивання фекалій при закритій кришці унітазу);
- ретельна обробка овочів і фруктів, вживання в їжу термічно оброблених продуктів;
- вживання гарантовано безпечної води та напоїв (кип'ячена вода, напої у фабричній упаковці);
- при купанні у водоймах і басейнах не допускати попадання води в рот.

ПАМ'ЯТАЙТЕ!

Головний захист від норо- та ротавірусної інфекції та інших кишкових інфекцій - це не тільки заходи особистої гігієнічної профілактики, але і своєчасне звернення за медичною допомогою в лікувально-профілактичні установи!

Завідувач відділом епідеміологічного нагляду (спостереження)

Тимчик В.В.

та профілактики інфекційних захворювань